

27. 3. 2001

ID: 3644

Předání rozhodčího nálezu do úschovy

Předání rozhodčího nálezu do úschovy okresnímu soudu není úschovou ve smyslu § 185a a násl. o.s.ř.

Předání rozhodčího nálezu do úschovy okresnímu soudu není úschovou ve smyslu § 185a a násl. o.s.ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29.6.2000, sp.zn. 20 Cdo 1540/98)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci předání rozhodčího nálezu do úschovy, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. Sd 3/98, o dovolání advokáta, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30.4.1998, č.j. 24 Co 129/98 - 10, tak, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13.3.1998, č.j. Sd 3/98 - 5, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30.4.1998, č.j. 24 Co 129/98 - 10, se zrušují, a řízení se zastavuje.

Z odůvodnění :

Odvolací soud potvrdil usnesení, jímž soud prvního stupně zamítl „návrh na přijetí nálezu Mezinárodního rozhodčího soudu Mezinárodní obchodní komory v Paříži ve věci č.j. 8745/JK E. S.A. proti H. I. P. a.s. do soudní úschovy“, který podal jeden z rozhodců, advokát, odvolává se na ustanovení § 29 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů. Rozhodnutí založil na podrobně odůvodněném závěru, že úschova rozhodčího nálezu není úschovou, o které by se provádělo řízení podle § 185a a násl. o.s.ř., resp. že nejde o úschovu v pravém slova smyslu (včetně podle § 352 o.s.ř.), ale o uložení spisového materiálu ve spisovně okresního soudu. Při nedostatku jednoznačné právní úpravy, mýnil odvolací soud, je však možné dojít i k výkladu jinému, a jelikož na stanovení charakteru „úschovy“ podle označeného ustanovení zákona č. [216/1994](#) Sb. závisí i to, jak s ní bude dále nakládáno, měl tuto otázku za zásadní po stránce právní, a proti svému usnesení s odkazem na § 239 odst. 1 o.s.ř. připustil dovolání.

Ve včasném dovolání JUDr. B. K. namítl, že předáním rozhodčího nálezu do úschovy plní svoji zákonnou povinnost, a té odpovídá i povinnost soudu nálezní přijmout.

Dovolání je přípustné (§ 236 odst. 1 o.s.ř.), neboť odvolací soud tak zvláštním výrokiem vyslovil (§ 239 odst. 1 o.s.ř.); jelikož právní otázku, pro kterou pokládal své rozhodnutí za zásadně významné, formuloval toliko v jeho odůvodnění, je nutné mít zato, že dovolacímu přezkumu jsou otevřeny všechny, na jejichž posouzení rozhodnutí spočívá (srov. nálezní Ústavního soudu České republiky ze dne 20.2.1997, sp. zn. III ÚS 253/96, uveřejněný v příloze částky 7 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1997).

Poněvadž s výjimkou vad řízení podle § 242 odst. 3 o.s.ř. (jež nebyly vytykány a z obsahu spisu se nepodávají) je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem, je předmětem přezkumu

posouzení, zda je správný závěr, který odvolací soud vyvodil z určení „povahy úschovy“ rozhodčího nálezu, pro splnění povinnosti, již rozhodci ukládá ustanovení § 29 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb.

Dovolání je důvodné.

Ve smyslu § 29 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb. jsou rozhodci (nejde-li o stálé rozhodčí soudy podle § 13 zákona) povinni do 30 dnů od právní moci rozhodčího nálezu předat do úschovy okresnímu soudu, v jehož obvodu byl rozhodčí nález vydán, rozhodčí nález opatřený doložkou o právní moci a všechny listiny prokazující průběh rozhodčího řízení; byl-li rozhodčí nález vydán mimo území České republiky, do úschovy soudu se nepředává.

S odvolacím soudem lze souhlasit, dovozuje-li, že nejde o úschovu, řízení o které je upraveno v ustanoveních § 185a a násl. o.s.ř.; k argumentaci, již odvolací soud ku podpoře svého úsudku snesl, není co dodat.

Závěr, který odvolací soud vyslovil, však odtud neplyne. Není-li úschova rozhodčího nálezu úschovou ve smyslu § 185a a násl. o.s.ř., pak logicky neobstojí, že právě „podle těchto ustanovení“ byl návrh na přijetí do úschovy právem zamítnut.

Ostatně dovolatel návrh, vycházející z tohoto procesního institutu, nepodal; žádné skutkové okolnosti, odpovídající náležitostem podle § 185a odst. 1, 2 o.s.ř. totiž neuváděl, a rozhodnutí, které bylo v řízení vydáno, se nedomáhal.

Jestliže se tak přesto stalo, je řízení zatíženo vadou, jež zakládá jeho zmatečnost (§ 237 odst. 1 písm. e/ o.s.ř.).

Napadené usnesení odvolacího soudu proto nemůže být - ve smyslu § 243b odst.1 o.s.ř. - správné, protože Nejvyšší soud podle téhož ustanovení zrušil, a jelikož obdobně nesprávné je též usnesení soudu prvního stupně, zrušil i je, a (vzhledem k neodstranitelnému nedostatku podmínky řízení, jenž je touto vadou způsoben) řízení zastavil (§ 243b odst. 3 o.s.ř.).

Ustanovení § 185a a násl. o.s.ř. nepřekáží, aby příslušný soud přijal k uložení rozhodčí nález, který mu předal rozhodce, jestliže mu takovou povinnost ukládá zvláštní předpis. Návrh, jímž by bylo zahájeno řízení, a rozhodnutí o něm, ustanovení § 29 odst. 2 zákona č. [216/1994](#) Sb. (stejně jako § 352 o.s.ř.) zjevně nepředpokládá.

Další články:

- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)